

[Baunsgaard.]

det klart for alle, hvor meget der er, som stiller krav til økonomien, og hvor lidt der derfor kan blive til hvert enkelt område. Jeg går ud fra, at det er det, statsministeren først og fremmest har villet orientere om, og så vidt er alt godt.

Videre tror jeg imidlertid heller ikke statsministeren på nuværende tidspunkt burde gå. Med oprettelsen af det økonomiske råd fik vi for et par år siden tilvejebragt det forum, hvor erhvervene og arbejdsmarkedet bedst i fællesskab med den økonomiske sagkundskab kan drøfte de økonomiske problemer og få klarlagt det ansvar, som de enkelte områder har. Tager regeringen initiativ til drøftelse, bør det først og fremmest være med det sigte at underbygge den autoritet, som det økonomiske råds formandskab nødvendigvis må have. Jeg nærer tillid til, at statsministeren deler denne opfattelse, og at han vil forstå at balancere på dette ømfindtlige, men også for den økonomiske udvikling grundlæggende område.

Jeg har bemærket, at smedenes formand, Hans Rasmussen, er fremkommet med udtalelser om, at man ikke blindt agter at bøje sig for de beregninger, der er foretaget af de vise mænd. I økonomiske spørgsmål bør man aldrig handle i blinde, men det er vist på sin plads at understrege, at vil organisationer underkende de resultater, som den økonomiske sagkundskab fremlægger, så er det organisationerne, der har bevisbyrden, og til en sådan bevisførelse er det økonomiske råd det rette forum.

Den nye økonomiminister, som jeg gerne ville have benyttet lejligheden til at byde velkommen, har ganske naturligt i forbindelse med sin tiltræden fremført nogle synspunkter om de økonomiske problemer. Han skal ikke høre for mange bebrejdelser, fordi disse hans første udtalelser som minister mere var præget af fagforeningsmanden end af ministeren; der skal jo tid til at omstille sig. Økonomiministeren, som jo på sit hidtidige felt har været i stand til at tænke i nye baner og gå bag om problemerne for at finde frem til disses egentlige årsager, vil — går jeg ud fra — være enig i, at der er meget mere end en formulering af en indkomstpolitik at tage vare på i dansk økonomi. De udtalelser, statsministeren

fremstillede i åbningstalen om den nøje sammenhæng mellem de offentlige investeringsopgaver, erhvervsinvesteringerne og indkomstmulighederne, dækker vel den samlede regerings opfattelse. Det er i hvert fald en meget nødvendig forudsætning for at kunne magte løsningen af de større økonomiske opgaver.

Økonomiministerens omstilling til ministergerningen må derfor ikke blive for langvarig; der er jo nemlig ikke så lang tid, inden de væsentligste problemer melder sig til løsning.

Vigtigst af alt er det, at man fastholder sammenhængen mellem investeringer og forbrug. Det føltes i åbningstalen i nogen grad som et savn, at statsministeren ikke selv antydningvis angav en prioritetsrækkefølge. Jeg røber jo ingen hemmelighed ved at sige, at vi i den forrige regering gennem en 3 års planlægning havde påbegyndt den prioritering, som er en forudsætning for en tilfredsstillende løsning af de kæmpe-mæssige investeringsopgaver, samfundet står over for — og løses skal de jo.

En lang række af de offentlige investeringsopgaver er ganske simpelt så påtrængende, at deres løsning er forudsætningen for at bevare den fremgangslinje, vi har kunnet glæde os over de sidste 6-7 år. På samme måde er det indlysende, at der i erhvervslivet fortsat må foretages betydelige investeringer, såfremt konkurrenceevnen skal bevares i tilstrækkeligt omfang.

Et landbrug, der har en stadig større forskelsbehandling på eksportmarkederne at se frem til, må nødvendigvis, om en blot nogenlunde tilfredsstillende indtjening skal blive mulig for erhvervets udøvere, investere i stadige forbedringer af produktionsapparatet. Og en industri, der under den frie konkurrences vilkår skal skaffe en stadig større del af valuta-indtjeningen, må lige så indlysende investere både i forbedringer af bestående og i oprettelse af nye virksomheder. Vil man have et mere udtømmende billede af erhvervslivets investeringskrav, må tillige medtages håndværks og detailhandels omstillingsproblemer. En tilfredsstillende løsning af det samlede erhvervslivs investeringsopgaver er en forudsætning for en fortsat god økonomisk udvikling og dermed en forudsætning for den fulde beskæftigelse.